

keri vam sv. vero podkapljejo in duhovne zaničujejo. Naj se vam ne milijo denarji, katere za dobre časnike in spise darujete; zagotavljam vas, da se vam bodo potrošeni denarji na drugej strani obilno nadomestili. Prigovor pravi:

„Dober svèt več velja,
Kot krvava žula dva.“

Velikonedeljski.

Iz Slovenjgradca, 13. julija. Volitve za tukajšnji okrajni zastop so končane, in konservativna stranka, če ravno nima večine, bode vsaj v enakem številu, s teh nimi možji mestnim liberalcem nasproti stala. Naši možje iz Starotrske, Št. Janske, Pameške, Šiške in Št. Vidske fare, deloma tudi iz Šmartna, so se vrlo obnašali, kakor pri vsakej volitvi, in dasiravno so mestjani zdaj kakor metulji, zdaj kakr sršeni z obljubami in žuganjem okol njih frfotali, se ni dal nobeden pregovoriti.

Nasproti pa so nekteri Šmartčani, potem Šentilčani in Podgorčani se mestjanom dali pregovoriti; še le pri drugi volitvi, ki je zavoljo dveh zastopnikov potrebna bila, so tudi oni večjidelj z nami potegnili. Posebno nas veseli, da imamo v okrajnem zastopu pri sadanjem volitvenem redu vsaj gotovo trinajst (med 32) slovenskih in katoliških korenjakov, med katerimi se posebno odključuje: Urb. Dietrich, Jesenko, Lesičnik, Ovčjak, Dr. Šue, J. Vivod in Verčkovnik. Lehko bi jih bila naša stranka 19 udov štela, ako ne bi bila neka ženka — Gradišnica — katoliški stranki danega pooblastila še zadnji trenutek preklicala, in v nasprotni nemčurski tabor potegnula.

V Konjicah dné 14. jul. (Zbor kat. pol. društva.) V nedeljo, 13. t. m. se je zbralo iz 9 župnij lepo število vrlih naših kmetov pri običnem zboru. Č. g. župnik J. V. je društvenikom razlagal, kakošne da bodo nove volitve. Volil se bode poslanec naravnoč za državni zbor na Dunaju, o katerem še pa ne vemo, ali bodo mogli vāj stopiti naši poslanci ali ne. To odločijo naši politični vodje. Povedal je pa tudi, da smo se doslej morali bojevati zoper nemškutarje in nemške liberalce, zdaj pa se bo treba tudi ene vrste Slovencev izogibati, tistih namreč, ki nočejo o svobodi in pravicah katol. cerkve nič slišati ter se držé gesla: „Vse za omiko, svobodo in napredek!“ Naše pa ostane geslo, pod katerim smo bili poprej vsi združeni: „Vse za vero, dom in cesarja!“ To geslo je naš program, za tega se hočemo potegovati! V tem boju pa nismo mi sami, bi tudi nič ne opravili sami; na našej strani je velik del Čehov, vsi Tirolci, veči del drugih nemških kmetov. Za ta program se je dné 22. junija v Celji 130 slovenskih mož enoglasno odločilo. Tem se tudi naše društvo pridruži. Sprejele so se potem soglasno sledeče resolucije:

- I. Kat. pol. društvo v Konjicah se programu avstrijske pravne stranke popolno pridruži;
- II. Želi zedinjenja vseh Slovencev po postavni

poti v eno kronovino pod slavno vladajočo habsburško rodovino.

III. Zavrača izključljivo „narodni“, sv. cerkvi protivni program Mladoslavencev.

IV. Za kandidata v državni zbor ne spoznava na spodnjem Štajarskem družega, kakor le tistega, katerega bo osrednji volilni odbor pravne stranke v Mariboru priporočal.

Zbor je trajal poltretjo uro. — Prihodnji zbor se skliče nedeljo po Velikih mešah, večer pred Cesarjevim rojstnim dnevom.

Za poduk in kratek čas.

Gospóski frajmavrar, pa kmečki kristjan.

(Dalje.)

Molčé sedé okol škrinjice z mrtvaško glavo. Vidi se jim, da nekaj željno pričakujejo; ali nobeden ne spregovori, kakor da bi tukaj govoriti prepovedano bilo. Kakor lipovi bogovi čepijo vsak na svojem stolu, sila resnobno in kisló se držeči. Slehern stol je obložen, le eden — najkrasnejši, vrh mize, je še prazen. Zdaj vstanejo vsi. Poslednji in vseh prvak je vstopil. Oblečen je kakor drugi, le na prsih mu visi na širokem traku velika svitla zvezda, znamenje njegove časti. Ta zvezdonosec — imenujejo ga: mojstra predstolnika — se počasno in gosposko vsede na prvi stol, vsem ponižne priklone rahlo odkimavši. Vsi gledajo pazno na-nj in ugibajo, kaj bi se neki v nja obrazu brati dalo. Ta pa zgrabi svoj zidarski klepač in kresne po mizi: enkrat, dva-trikrat. Vsi krešejo in tolčejo za njim. Zdaj se zvezdar na stolu zravna in začne govoriti tako-le:

„Čestivredni bratje! Pozna ura je že bila, ko mi imeniten pismen ukaz dojde. Ta ukaz je kriv, da sem vas tako naglo na shod pozval. In akoravno ste ta poziv pozno in nenadoma prejeli, vas vendar vidim tukaj zbrane v popolnem številu. Kot mojster predstolnik si torej ne morem kaj, da vas zaradi tolike gorečnosti dostojno ne pohvalim. Vaša gorečnost mi pa daje veselo upanje, da bode te čvrsto opravljali delo, katero smo sedanje prevažne dni vsi frajmavrarji dognati dolžni.“

Zdaj potegne mojster predstolnik pismo izpod svojega predpasnika ter pravi: „Poslušajte, častivredni bratje, naročilo in ukaz, katerega nam pošilje naša „visoke časti vredna mati, velika deželna shodincea ali „loža.“

Pri teh besedah ustanejo vsi. Mojster predstolnik razpečati pismo in ga bere počasno in slovesno:

„Velika loža deželna“ pri „treh solnicah“ pozdravlja svojo podružnico pri „svetovem jabelku!“

„Rimski papež in jegovi škofi so se drznoli človeškemu rodu zopet kratiti presladki sad „omike“ in „svobode,“ katerega smo mu frajmavrarji po